

### “KIND OP KOMST, DUS EEN MATRA” KEMO & ROBI RIZVIC



Vader Kemo en zoon Robi Rizvić delen de passie voor Matra's én een kleine collectie sportwagens uit Romorantin, die een 530, de oudste rijdende Bagheera van Nederland (de afgebeelde gele) alsmede vier Murena's telt. “Een 1.6, de donkergroene 2.2 die je tijdens deze reis hebt uitgetrond, een 2.2 S en eentje met een drieliter Alfa Romeo V6-motor, uitgevoerd met een Fleischman F3-uitbouwset,” aldus junior. “Ik houd van origineel, maar die kit hoort er wel bij,” zegt hij er direct achteraan, in reactie op gefronste wenkbrauwen. “Eigenlijk vind ik dat Alfa-blok nog het minst interessant. Er zit nu trouwens wel een stop op de verzameling, dat heb ik met mijn vrouw afgesproken. Het scheelt dat we veel restauratie- en reparatiewerk in Kroatië kunnen laten uitvoeren. Daarmee blijft de hobby nog een beetje behapbaar en zouden we ooit in financiële nood komen te zitten, dan schorsen en stallen we de boel gewoon.” In het land waar de roots van de familie Rizvić liggen baren de sportwagens nogal opzien. “Ze zijn er nooit nieuw geleverd en ik ken er hooguit een stuk of drie. Ook een Rancho, trouwens.”

Meer dan welke Matra ook verbindt de groene Murena de mannen voor het leven. “Mijn vader kocht die in 1985 als jonge occasion en toen ik in 1993 mijn rijbewijs behaalde, kreeg ik hem cadeau,” verklaart Robi Rizvić. “Op een gegeven moment liet ik hem overspuiten in donkergroen, een BMW-kleur, want het oorspronkelijke goudmetalliek werd in de jaren negentig nogal oubollig gevonden. Later kwam er lederen bekleding in, tegelijk met het herstel van een forse achterschade.” De drijvende kracht achter Roads4classicS groeide letterlijk in Matra's op, zo laat zijn vader weten. “Voor zijn geboorte, in 1974, reed ik in een Lotus Europa. Met een kind op komst ging dat natuurlijk niet werken, dus moest ik iets anders, maar wel graag een sportwagen. Nou had de Mercedes-Benz-dealer bij ons in de buurt de gewoonte om altijd één gekke nieuwe auto van een ander merk te bestellen en die in zijn voorraad te zetten. Zo liep ik tegen de Matra Bagheera aan en die paste perfect in het plaatje, ook al reed hij net iets minder strak dan de Lotus. Ondanks de matige kwaliteit - al heel gauw moest de versnellingsbak vervangen worden - kocht ik in 1978 het tweede type en daarna de Murena.”

### “20 LITER KOELVLOEISTOF BIJGEVULD” PETER & MARLIES BOGERS

Feilloos functioneren, dat verwacht je van een Mercedes-Benz, ook al dateert de slogan ‘Das Beste oder nichts’ van een halve eeuw later dan de onderhavige 230 SL uit 1966. Op de heenweg naar Kroatië leek er geen vuiltje aan de lucht, tot Peter en Marlies Bogers ter hoogte van Innsbruck (Tirol) in een file belandden. “De watertemperatuur schoot in het rood en bij controle bleek er zes liter koelvloeistof verdwenen,” beschrijft de dame uit het gezelschap. “Telkens met flesjes van dertig centiliter naar de kraan lopen schoot niet op, maar gelukkig konden we ergens een jerrycan halen. In de eerste twee dagen hebben we al tien liter bijgevuld. Gelukkig treedt het probleem alleen op tijdens steile klims en dan stoppen we gewoon op tijd. Je moet alleen even geen stad met twintig verkeerslichten achter elkaar tegenkomen.” Haar echtgenoot vult aan: “Prettig om te zien dat de groep tijdens deze reis alle begrip toont en regelmatig even informeert of het allemaal goed gaat. We rijden voor het eerst mee, enthousiast gemaakt door iemand die we tijdens een ander evenement spraken. Kroatië stond al een poosje op de lijst van bestemmingen waar we graag nog eens naartoe wilden.”



Peter Bogers, die tevens een Mercedes-Benz 220 A uit 1956, een 220 SE Coupé uit 1960 en een Talbot-Lago T26 uit 1948 bezit, restaureert zijn klassiekers zelf. “Ik zoek nooit naar een kant-en-klare auto, want dan heb ik niets te doen. Eerlijk gezegd vind ik sleutelen leuker dan rijden. De 230 SL kocht ik in 1991 via De Telegraaf, met veel typisch Amerikaans herstelwerk eraan, zoals een goedkoop opgelapte schade. Over de rotte bodem heen was simpelweg een plaat gelast die al net zo hard roestte. Gelukkig bleek de techniek over het algemeen aardig in orde, maar het kostte me toch wel drie jaar om de SL weer helemaal als nieuw neer te zetten, in de vrije uurtjes. Sindsdien hebben we er aardig wat reizen mee gemaakt, onder meer naar Frankrijk, Zwitserland, Oostenrijk en Schotland. De teller staat inmiddels 30.000 kilometer verder en eigenlijk mankeert er nooit iets aan de techniek, behalve nu dan. Tijdens zulke lange trips ga je het comfort van zo'n Mercedes-Benz en het gemak van de originele stuurbevestiging wel waarderen. Een heel verschil met mijn vroegere MG's en Healey's.”

### “V8 GEEFT GROTE MEERWAARDE” CARLO BISENIUS & BENNO GALES



Twee Luxemburgers en ze kennen elkaar oorspronkelijk van het werk, binnen - je verwacht het toch niet - het bankwezen. “Als je een gemeenschappelijke hobby beoefent, dan draait het dus hierop uit,” lacht Benno Gales, zelf in het bezit van een Toyota Supra en maar liefst drie stuks Volkswagen lltis, waarvan er één zijn diensten bewijst bij visactiviteiten op afgelegen plekken. “Aan gesprekstof ontbreekt het ons nooit. Het begon in 2005 met elkaars auto's bekijken en daarna bezochten we gezamenlijk allerlei beurzen en evenementen. Ook maakten we enkele kleine reizen en nu dan voor het eerst een grote.” Carlo Bisenius motiveert de keuze voor Kroatië als volgt: “Op de Antwerp Classic Salon stuitten we op de stand van Roads4classicS en dat concept, met een goede prijs-kwaliteitverhouding, sprak ons wel aan. Mijn vrouw geeft niks om zulke reizen en zo kwamen Benno en ik op het idee om dit avontuur samen te gaan ondernemen. Het land biedt de mooiste kusten en uitzichten, dat wist ik van mijn bezoek eind jaren zeventig. Een week geleden zat ik in Marokko en dat hoeft voor mij niet meer, want ik heb nog buikpijn van het eten.”

Aan de '77-er Mercedes-Benz 350 SL van Bisenius, die de Luxemburgers trouw door Kroatië vervoert, kleeft een Nederlands tintje. “Hij is oorspronkelijk van een apotheker in jullie land geweest, die hem nieuw kocht,” vertelt de huidige, derde eigenaar. Je mag het eigenlijk niet hardop zeggen, maar soms leiden de bonussen van de farmaceutische industrie best tot mooie dingen. “Ik had een 280 SE 3.5 Coupé uit 1970, later een Porsche 928 S4 en tegenwoordig een 230 CE uit de 124-serie. Steeds meer begon ik uit te kijken naar een SL van de R107-generatie, met zijn tijdloze lijnenspel en de beschikbaarheid van krachtige V8-techniek, die voor mij toch wel een grote meerwaarde aan zo'n auto geeft.” Het stuur afstaan aan reisgenoot Gales, die de 42 jaar oude roadster met zichtbaar respect behandelt, vindt de eigenaar allerminst een probleem. De gezamenlijke trip bevat beiden uitstekend, als petrolheads onder elkaar, waarbij ze naar hartelust kunnen praten over bijvoorbeeld de restauratie van Bisenius' Mercedes-Benz 170 S van 1950. “Die verkeert nog in héél slechte staat,” besluit hij, terwijl de mannen grijzend het glas heffen op de vriendschap.

